

que ja coneixia el «panyo» li vaig dir: «A veure, tregui la llengua», i la va treure allò que se'n diu un pam. «Estiguin tranquils, aquest xicot no té res de mal». I aquella tragèdia de sanglots acabà en un sainet rialler.

—*¿Alguna cosa més que tingui interès en manifestar?*

—Molt llarg seria explicar tota la meua actuació en aquest poble. El treball ha sigut gran, però el consol i l'alegria de poder curar o alleujar els sofriments dels pacients ha pagat amb escreix la fatiga i cansament, doncs ells han estat sempre els meus primers amics, dignes de totes les preferències.

—*Moltes gràcies, en nom de tots.*

I aquí donem per acabada aquesta conversa. Esperem que, si més no, haurà servit per fer recordar a molts, sobretot als més grans, escenes que sens dubte tenien ja un xic oblidades.

El nostre més sincer agraïment al «Sr. Bonet», el metge que durant mig segle, de 1909 a 1958 (data en que es jubilà), ha estat el més ferm defensor de la salut dels santeulaliencs. El que la plena dedicació a l'exercici de la seva missió li féu compartir l'alegria o el dolor dels principals aconteixements familiars de les nostres llars.

Des d'aquestes pàgines li desitgem llarga vida i salut per disfrutar de l'actual descans, que ben merescut té.

Joan Cabot

III HOMENATGE A LA VELLESA

Novament hem celebrat, amb tota esplendidesa, la festa d'Homenatge als nostres avis en un dia d'inesperada calor que el 9 de maig es va deixar sentir en la nostra comarca, però que no ha disminuït l'èxit ni la boniquesa que la festa té.

No hi han hagut innovacions, sinó que més aviat sembla una mica rutinària. No pas perquè no s'hi hagi pensat i discutit, sinó perquè, parlant-ne, ha semblat molt encertada i difícil de superar en valors, la forma d'homenatjar als nostres avis, d'acord amb les característiques del nostre poble.

Sols cal afegir dues conferències que dintre de la mateixa setmana es varen donar, una a la Sala del Rieral i l'altra al Casal Parroquial, i que eren de preparació a la festa de l'Homenatge. Per cert no varen tenir la concurrència que era d'esperar, segurament per ser en temps de molta feina i potser també per mala interpretació; fós

una cosa o l'altra, fou una llàstima, ja que tingueren un interès social extraordinari.

El Patronat local i la Comissió organitzadora, amb la col·laboració de l'Ajuntament i la Caixa de Pensions, no han escatimat esforços per portar a terme aquest acte d'agraïment als nostres avis.

A la llista d'homenatjats de l'any passat hi falten els noms de Carolina Auferil Guibern, Pere Barnils Gili, Florenci Bigordà Bello, Anna Sala Gay i Àngel Tasa Ventura, que al Cel siguin; i de Rafela Pressagué Pla i Margarida Parés Vilarrasa que resideixen en altres poblacions. I es dóna la casualitat que també són set els que aquest any s'han incorporat. En resum, són també cinquanta quatre els homenatjats, igual que l'any passat.

L'augment de cotxes en el poble i també la bona voluntat dels seus propietaris, afavoreix l'organització de la festa, de manera